

ΧΗΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Δι. σ. ι. κ. ο. σ. α. 'Επιτροπή:

Λεάνδρ. Νικολαΐδης, Γ. Μ. Δρίκος, Κ. Θ. Βέλλος, Μηνάς Λογοθέτης, Άντ. Λαγουδάκης, Θ. Α. Μαυριδόπουλος, Γεώργ. Σταύρος

Πρακτικά τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 12-12-47

Ἄμα τῆ συγκεντρώσει τῶν Μελῶν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. λέγει ὅτι ἡ παρούσα Γενικὴ Συνέλευσις εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ὡς τρίτη ἐν συνεχείᾳ τοιαύτης, τῆς 2ας Φεβρουαρίου ἐ.ε., δι' ὃ καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ. Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 4ης Αὐγούστου 1946.

Ἀκολουθῶς ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ε.Ε.Χ. κ. Ἀν. Κώνστας προτείνει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου τῆς Γεν. Συνελεύσεως ὑποδεικνύων τοὺς κ.κ. Γεώργιον Ἀναγνωστόπουλον ὡς Πρόεδρον, Γράμματεῖς δὲ τοὺς κ.κ. Ἀθαν. Χατζηκακίδην καὶ Ἐλευθέριον Τσιτσικλῆν. Ὁ κ. Μιχ. Γεωργαλάκης ἄμα τῆ προτάσει ταύτῃ τοῦ κ. Κώνστα, πρὸς ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου, διατυπῶναι τὴν γνώμη, ὅτι ὡς Πρόεδρος θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποδειχθῆ εἰς ἓκ τῶν ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ ἐργαζομένων ἢ ἐκ τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελματιῶν, χημικῶν. Ἡ Συνέλευσις ὁμοῦ, ἀποδέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Κώνστα καὶ ἐκλέγονται οἱ ὑπὸ τούτου προταθέντες Πρόεδρος καὶ Γραμματεῖς.

Τὸ Προεδρεῖον καταλαμβάνει τὰς θέσεις των.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως κ. Γ. Ἀναγνωστόπουλος παρακαλεῖ τὴν Συνέλευσιν νὰ τηρήσῃ ἐνός λεπτοῦ σιγῆν εἰς μνήμην τῶν ἀποβιωσάντων συναδέλφων κατὰ τὸ τελευταῖον ἐξάμηνον. Ἀναγινώσκονται τὰ δνόματα: Φ. Σμυρنيτόπουλος, Γ. Μιχαλόπουλος, Ἐμπεδοκλῆς Ξανθόπουλος, Ἰωάννης Καραῶς.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς ἐνώσεως ὅστις ἀναγινώσκει τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ. Σ. ἔχουσαν οὕτω. (Ἡ Λογοδοσία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν χημικῶν Χρονικῶν).

Ἀκολουθῶς ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Γ. Κούμουλον ὅστις ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Γεν. Χημικῆς Βιβλιοθήκης (ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Κατόπιν ὁ λόγος δίδεται εἰς τὸν κ. Χρήστον Σταμίτην, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ περιοδικοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ ἀναγινώσκει τὴν Λογοδοσίαν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν. (Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος).

Ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον λαμβάνει ὁ Ταμίας τῆς Ἐνώσεως κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου ὅστις ἐκθέτει τὸν Οἰκονομικὸν Ἀπολογισμὸν τῆς ἐνώσεως ὅπως καὶ τῆς Διοικήσεως Ἐπιτροπῆς τῶν Χημικῶν Χρονικῶν.

(Οἱ ἀπολογισμοὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ προηγούμενον τεύχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Δ. Καραθανάσης ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἔτους 1946 τὸσον τῆς Ἐνώσεως ὅσον καὶ τοῦ Περιοδικοῦ.

I.—Διαχειρίσις Ε.Ε.Χ.

Οἱ ὑπογράφόμενοι:

Κ. Ἀδαμίδης πρόεδρος καὶ Δ. Καραθανάσης καὶ

Σπ. Πρασιώτης μέλη τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Ε.Χ., τῆς προελευσῆς ἐκ τῶν ἀρχαιρειῶν τῆς 29/4/45, συνελθόντες τὴν 29 Ἰανουαρίου 1947 ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, προέβημεν εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρήσεως, Οἰκονομικοῦ ἔτους 1946, τοῦ παθητικοῦ καὶ ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν καὶ τοῦ περιοδικοῦ Χημικῶν Χρονικῶν.

Ἠλέγχθησαν τὰ διπλότυπα εἰσπράξεων τῆς ἐλεγχθείσης περιόδου, εὐρέθησαν δὲ ὅλαι αἱ εἰσπράξεις κανονικῶς ἐγγεγραμμέναι εἰς τὰ οἰκεία βιβλία. Ἠλέγχθησαν ὡσαύτως τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς καὶ εὐρέθησαν ἐν ἀρμονίᾳ μετὰ τὰς οἰκείας ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ., καὶ κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία. Κατὰ τὸ ἔτος 1946 εἰσπράχθησαν 9.306.400 δραχ. καὶ ἐδαπανήθησαν 9.748.293, παραμείναντος ἀρνητικοῦ ὑπολοίπου εἰς νέον, ἐκ δραχ. 441.893, ὅπερ ἐκαλύφθη ἐκ τοῦ ὑπολοίπου χρήσεως 1945 ἐκ δραχ. 466.577, ἀπομένοντος Κεφαλαίου τῆς Ε.Ε.Χ., ἐκ δραχμῶν 24.684 διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος 1947.

II.—Διαχειρίσις Χημικῶν Χρονικῶν

Ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ὁ ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως ἔτους 1946 τοῦ περιοδικοῦ Χημικῶν Χρονικῶν, τὸσον τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως ὅσον καὶ τῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς, εὐρέθησαν δὲ ταῦτα κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τοῦ περιοδικοῦ.

Τὰ ἔσοδα τοῦ περιοδικοῦ ἀνήλθον κατὰ τὸ ἔτος 1946 εἰς δραχμὰς 3.656.970 καὶ ἐδαπανήθησαν δραχ. 3.385.420, ἀπομένοντος Κεφαλαίου διὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος 1947 ἐκ δραχ. 652.113.

III.—Διαχειρίσις Οἰνοπνεύματος Ε.Ε.Χ.

Τέλος ἡ ἐπιτροπὴ ἤλεγξε τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως διαθέσεως Οἰνοπνεύματος εἰς τὰ μέλη τῆς Ε.Ε.Χ. ἀπὸ 1-1-1946 ἕως 30-4-1946 ὅποτε καὶ διεκόντη ἡ διάθεσις Οἰνοπνεύματος διὰ τῆς Ἐνώσεως, στερηθείσης οὕτω αὐτῆς ἐνὸς σημαντικοῦ πόρου.

Τὰ ποσοτὰ ἐκ διαθέσεως Οἰνοπνεύματος εὐρέθησαν κανονικῶς ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῆς Ἐνώσεως. Ἀπομένει δὲ ἀδιάθετον Οἰνοπνευμα ἐξ 25 χιλμ. καθαρῶ ἐν τῇ ἀποθήκῃ καὶ ἐτέρων 15,50 ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ Ἐργοστασίου Καράμαλη.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν ἐκποίησιν τῶν ποσοτήτων αὐτῶν Οἰνοπνεύματος εἰς τὰ μέλη, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Οἰκονομικῶν αὐτῆς.

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Ἐπιτροπὴ Τὰ μέλη

Τέλος ὁ Ταμίας τῆς Ἐνώσεως κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1947 τῆς Ἐνώσεως καὶ τῶν Χημικῶν Χρονικῶν καὶ προτείνει νὰ συζητηθῆ τὸ ζήτημα τῆς συνδρομῆς ἥτις κατ' αὐτὸν δέον νὰ ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 1000 δραχμῶν μηνιαίως. Ὁ κ. Πρόεδρος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Θ. Μαυριδόπουλον ὅστις προτείνει νὰ καθορισθῆ διὰ τὸ 1947 συνδρομὴ 2000 δραχμῶν μετὰ πρόσθετον ὑποχρέωσιν τῆς Ἐνώσεως νὰ

ἀποστέλλη τὸ Περιοδικὸν Χημικὰ Χρονικά, εἰς τὰ μέλη. Ὁ κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου, παρακαλεῖ, ὅπως ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιμενῆ ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀπόψεως τοῦ Δ.Σ., προσθέτων ὅτι καὶ ἡ μικρὰ του πέριρα τοῦ ἀποδεικνύει ὅτι δὲν καταβάλλεται εὐχερῶς αὐτὴ ἡ ἡδὴ υπάρχουσα συνδρομή.

Ὁ κ. Ν. Καρνής, λέγει, ὅτι ἐβίασθη ὁ κ. Ταμίας καὶ προτείνει νὰ προηγηθῆ ἡ κριτικὴ ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις. Ὁ κ. Ταμίας, ἐπιμένει, λέγων, ὅτι εἰς τὸ τέλος ἀποχωροῦν πολλά μέλη τῆς Ἐνώσεως.

Ὁ κ. Ἀν. Κώνστας ζητεῖ νὰ προηγηθῆ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις.

Ὁ κ. Πρόεδρος παρακαλεῖ τὴν Γεν. Συνέλευσιν νὰ ἀποφανθῆ περὶ τῆς συνδρομῆς ἥτις καὶ κατὰ πλειοψηφίαν παραμένει οἷα ἦτο δηλαδὴ τῶν 1000 δραμῶν μηνιαίως.

Ὁ κ. Ταμίας συνεχίζει τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ (Ἡ ἔκθεσις ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ προηγούμενον τεῦχος τῶν Χημικῶν Χρονικῶν).

Ὁ κ. Θ. Μαυριδῶπουλος ζητεῖ νὰ πληροφορηθῆ περὶ τοῦ πόσου πρόκειται νὰ ἀποφοιτήσουν τόσον ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἀπὸ τὸ Ε.Μ.Π. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως λέγει ὅτι ἀπὸ τὸ Ε.Μ.Π. Πολυτεχνεῖον θὰ ἀποφοιτήσουν εἰκοσιν. Ὁ κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου λέγει ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὅποιον θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὴν ἐγγραφήν νέων Μελῶν εἶναι πολὺ μικρόν. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Δ.Σ. κ. Ἀναστ. Κώνσταν ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

Κύριοι Συνάδελφοι, ὅπως γνωρίζετε κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς θητείας τοῦ Δ.Σ. πού καταθέτει σήμερον τὴν ἐντολήν εἶχα τὴν τιμὴν νὰ προεδρεύσω τούτου.

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξάρω ἰδιαίτερος τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας πού ἐπεκράτησε πάντοτε μετὰ τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ συναδέλφων.

Γνωρίζετε ὅλοι πόσον δύσκολοι εἶναι σήμερον αἱ βιωτικαὶ συνθήκαι καὶ ἡμπορεῖτε νὰ συμπεράνετε ὅτι ὅλοι μας ὑπεβλήθημεν εἰς κόπους καὶ θυσίας διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰ καθήκοντα πού μᾶς εἶχε τάξῃ ἡ ψῆφος σας, ἀλλὰ εἰς τὰς θυσίας αὐτὰς ὑπεβλήθημεν εὐχαρίστως μὲ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν ἀφ' ἑνὸς τοὺς συναδέλφους καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ τὴν Χώραν ὀλόκληρον. Ἡ ἐκ τοῦ Δ.Σ. θέσις μου καὶ αἱ ἀτομικαὶ μου ἐργασίαι μὲ ἔφεραν συχνότατα εἰς ἐπαφὴν μὲ συναδέλφους τόσον ἐδῶ ὅσον καὶ ἐξῶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ σὰς ἀναφέρω μὲ ἰδιαίτεραν εὐχαρίστησιν ὅτι ὅπως εἰς πάρα πολλὰς περιπτώσεις παρετήρησα τὸ πνεῦμα τῆς ἐργασίας τῶν συναδέλφων εἶναι ἄριστον καὶ ὅτι οἱ ἄλλοι χημικοὶ ἀποκτοῦν παντοῦ τὴν θέσιν πού τοὺς ἀρμόζει.

Εὐρισκόμενος πρὸ τριῶν μηνῶν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν εἶχα τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν νὰ παραστῶ εἰς μίαν συνεδρίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Χημικῶν Μακεδονίας—Θράκης καὶ νὰ διαπιστώσω τὴν ἀλληλεγγύην καὶ τὴν φιλίαν πού ἐπικρατεῖ μετὰ τῶν συναδέλφων καὶ τῆς Βορ. Ἑλλάδος. Τὰ συναίσθηματα αὐτὰ ἐξεδηλώθησαν ἀκόμη ἐντονώτερα ὅταν τὴν ἐπομένην ἐσυνεχίσθη γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι μὲ πιάτα καὶ ποτῆρια. Οἱ ἐκεῖ συνάδελφοί μου ζοῦν μὲ τὸν πόθον καὶ μὲ τὸ ὄνειρον νὰ ἴδουν πραγματοποιούμενον τὸ δεύτερον Πανελληνιον Χημικὸν Συνέδριον εἰς τὴν δευτέραν πόλιν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ἐπανελημμένα μου ταξείδια εἰς Πάτρας εἶχα συστάσῃ πρὸς τοὺς ἐκεῖ συναδέλφους νὰ ξαναδώσω τὴν ζωὴν εἰς τὸν ἐκεῖ Σύνδεσμον Χημικῶν καὶ τελευταίως εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν πρώτην μεταπολεμικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Συνδέσμου τούτου, νὰ μεταδώσω ἐκεῖ τὸν χαιρετισμὸν μου καὶ νὰ ἐνημερώσω δι' ὀλίγων τοὺς ἐκεῖ συναδέλφους ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ κλάδου. Τὴν Συνέλευσιν αὐτὴν ἐηκολούθησαν ἀρ-

χαιρεσίαι ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνεδείχθη τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου. Μεταβιβάζω πρὸς τὴν παρούσαν Γενικὴν Συνέλευσιν τὸν χαιρετισμὸν τῶν ἀνωτέρω Κλαδικῶν Ὀργανώσεων, χαιρετίζω καὶ εὐχαριστῶ ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους καὶ θέλω νὰ ἐλπίζω ὅτι τὸ παράδειγμα τῶν συναδέλφων τῆς 2ας καὶ τῆς 3ης πόλεως τῆς Ἑλλάδος θὰ τὸ ἀκολουθήσουσι οἱ συνάδελφοι καὶ ἄλλων πόλεων.

Ἀπὸ μίαν παράγραφον τῆς λογοδοσίας τοῦ Δ.Σ. ἠκούσατε διὰ τὴν συμβολὴν πού παρέσχε τὸ Συμβούλιόν μας καὶ πολλοὶ συνάδελφοι ἐκτὸς τοῦ Συμβουλίου διὰ τὰ γενικώτερα ζητήματα τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας μας. Προσωπικῶς εἶχα τὴν εὐκαιρίαν νὰ μετᾶσθω ἐνεργῶς εἰς ὄλην σχεδὸν τὴν κίνησιν αὐτὴν ἄλλοτε μὲν ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Χημικῶν, ἄλλοτε δὲ ὡς ἄτομον. Ὁ φειλῶς δὲ σὰς ἀναφέρω ὅτι καὶ ὅταν δὲν ἐξεπερσῶν τὴν Ἐνωσίαν μας δὲν ἐλησμόνησα ποτὲ τὴν ἰδιότητά μου αὐτὴν καὶ προσεπάθησα πάντοτε νὰ ἐναρμονίζω τὴν συμβολὴν μου μὲ τὸ καλὸν τοῦ Κλάδου καὶ μὲ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τῆς Χώρας μας. Ἐλαβα μέρος εἰς τὰ Συμβούλια τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν διὰ τὸ ἐνεργειακὸν ζήτημα, τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὸ λιγνιτικὸν ζήτημα, τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ τὸ ζήτημα τῶν Γερμανικῶν Βιομηχανικῶν ἐπανορθώσεων, εἰς διαφόρους εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἄλλων Ὑπουργείων, συνέβαλα ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι συνάδελφοι διὰ μελετῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀνασυγκροτήσεως, εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Οὐνρα διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν βιομηχανικῶν δυνατοτήτων τῆς Χώρας, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ μεταλλευτικῶν πλοῦτον τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, παρουσίασα δημοσίᾳ μελέτην μου εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν Τεχνικῶν Ἐπιστημόνων καὶ Εἰδικῶν καὶ δὲν ἠρνήθη ποτὲ νὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου ὁσάκις μου ἐζητοῦντο καὶ ὁσάκις ἀπέβλεπε εἰς τὸ γενικὸν καλόν.

Μὲ τὴν σημερινὴν εὐκαιρίαν νομίζω δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ ὁσᾶς ἐκθέσω δι' ὀλίγων τὴν θέσιν πού εὐρίσκονταν σήμερον τὰ ζωτικὰ αὐτὰ δι' ἡμᾶς προβλήματα.

Εἶναι εἰς ὅλους σας γνωστὸν πόσον χαμηλὸν εἶναι τὸ εἰσόδημά μας κατὰ κάτοικον καὶ συνεπῶς καὶ τὸ βιωτικὸν μας ἐπίπεδον. Τὸ κυριώτερον Ἐθνικὸν εἰσόδημά μας εἶναι τὸ προερχόμενον ἀπὸ τὴν γεωργίαν. Ἡ γεωργικὴ παραγωγή παρουσίασε κατὰ τὴν τελευταίαν προπολεμικὴν δεκαετίαν μίαν σημαντικὴν αὐξήσιν ἀλλὰ οἱ εἰδικοί διαπιστοῦν ὅτι μὲ τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν ἡ παραγωγή αὐτὴ ἐπλησίασε τὰ ὅρια τῆς καὶ ὅτι ὄχι μόνον δὲν ἡμποροῦμεν ν' ἀναμενῶμεν σημαντικὴν αὐξήσιν ἀλλὰ ἀντιθέτως εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις ἔξ ἀποκροῦσθῃ καὶ ἐλάττωσις. Ἡ γῆ μας πρέπει νὰ βοηθηθῆ μὲ λιπάσματα, μὲ νερά, καὶ μὲ συστηματικώτεραν καλλιέργειαν. Ἀλλὰ καὶ ὅλα αὐτὰ ἐάν γίνονιν δὲν θὰ ἡμπορέσῃ ποτὲ νὰ μᾶς διαθρέψῃ ἐάν μάλιστα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ συνεχῆς αὐξήσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Εἶναι γενικὰ γνωστὸν πόση ἀνεργία ὑπάρχει εἰς τὴν Χώραν μας, ὄχι διότι δὲν θέλομεν νὰ ἐργασθῶμεν ἀλλὰ διότι δὲν ὑπάρχει ἐργασία. Εἶναι συνεπῶς ἀνάγκη νὰ δημιουργηθῶμεν ἐργασίαν καὶ εἰς τοῦτο θὰ συμβάλῃ ἐξαιρετικῶς ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας. Τὸ σημερινὸν μας βιομηχανικὸν ἐπίπεδον εἶναι πολὺ χαμηλόν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀντιστοιχοῦν μόλις 1/20 ἔγκατεστημένον ἴππου ἀνὰ κάτοικον ἐνῶ εἰς τὰς βιομηχανικὰς Χώρας ἡ ἀνάλογια αὐτὴ εἶναι 10 ἕως 20 φορές μεγαλύτερα.

Ἡ ἀνάγκη ἐκβιομηχανοποιήσεως ἤρχισεν σήμερον νὰ γίνεταί πιστίς εἰς ὅλους καὶ ἐμελετήθησαν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς αἱ βιομηχανικαὶ δυνατοτήτες τῆς Ἑλλάδος. Ἀνεγνωρίσθη ὅτι βᾶσις διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ παραγωγή ἐνεργείας καὶ ἔχομεν πολλὰς πηγὰς ὕδρουλεκτρικῆς ἐνεργείας

πρός έκμετάλλευσιν. *Έναντι τῶν σήμερον παραγομένων 300 ἑκατομμυρίων ΩΧΒ ἑτησίως καὶ τούτων διὰ καυσίμων εἰσαγομένων ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἡμποροῦμεν νὰ παραγάγωμεν ἀπὸ ὑδραυλικὰς πτώσεις 4 δισεκατομμύρια ΩΧΒ χωρὶς νὰ ἐξαντλοῦνται αἱ μελλοντικαὶ δυνατότητες σημαντικῆς ἀξίσεως. Αἱ μελέται ἐγίναν με συνδυασμὸν τὴν έκμετάλλευσιν τοῦ νεροῦ δι' ἀρδεύσεις πού θά ἔχουν μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν αὐξίνην τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Θὰ γνωρίζετε τὸ θαῦμα πού ἐπετεύχθη εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Τέννεση με τὸν συνδυασμὸν αὐτὸν ὅπου μία μεγάλη περιοχή καὶ με μικρὸν γεωργικὸν εἰσόδημα μετεβλήθη ἀπὸ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν τεχνικὴν εἰς κοινωνικὸν παράδεισον.

Παραλλήλως θὰ έκμεταλλεωθῶμεν τοὺς λιγνίτας μας ἐφ' ὅσον δὲν ἔχομεν λιθάνθρακας καὶ δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη ἐὰν ἔχομεν πετρέλαια. Με τὸν μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς πρέπει νὰ ἔχομεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν ἀρκετὰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων τόννων λιγνίτου καὶ οἱ περισσότεροι εἶναι εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν με εὐκόλον ἐξόρυξιν καὶ με ὅλας τὰς δυνατότητας ἐξευγενισμοῦ ὑπὸ οικονομικὰς συνθήκας ἀπολύτως εὐνοϊκάς. Προβλέπεται διὰ τὸ πρῶτον στάδιον ἑτήσια κατανάλωσις ὀλίγων ἑκατομμυρίων τόννων, διὰ παραγωγὴν ἐνεργείας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ὑδροηλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς Ἑθνικοῦ ἠλεκτρικοῦ δικτύου. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ παραγωγή μπρικετῶν, ἡ παραγωγή φωταερίου καὶ μελλοντικῶς ἡ χρησιμοποίησις τοῦ λιγνίτου πρὸς δέσμευσιν ἀζώτου. Προβλήθη ἀντίρρησης κατὰ τῆς ἐκτεταμένης χρησιμοποίησεως τῶν Ἑλληνικῶν λιγνιτῶν πρὸς καύσιν διότι ἀποτελοῦν πηγὴν ἀνθρακὸς δι' ὄργανικὰς συνθέσεις, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εὐσταθεῖ. Θὰ ἔλθῃ βέβαια κάποτε ἡ στιγμή πού θά ἐξαντληθοῦν τὰ ἀποθέματα τῆς γῆς εἰς πετρέλαια καὶ εἰς λιθάνθρακας. Ἀλλὰ θὰ ἦτο κωμικὸν νὰ φυλάξῃ κλειδωμένον τὸ φαγητόν μας σήμερον πού πεينوῦμε διὰ νὰ μὴ πεινάσωμεν ἀργότερα. Ἀλλωστε με ὅλα ὅσα προβλέπονται δὲν πρόκειται νὰ καταναλώσωμεν παρὰ μικρὸν ποσοστὸν ἐκ τῶν ἀποθεμάτων μας.

Διὰ νὰ δημιουργήσωμεν ὅμως βιομηχανίαν θέλομεν σίδηρον. Γνωρίζομεν ἀρκετὰ ἀποθέματα διὰ νὰ ἀρχίσωμεν ἀμέσως μίαν Ἑλληνικὴν σιδηρομεταλλουργίαν καὶ ὑπάρχει κάθε λόγος νὰ πιστευθῶμεν ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ ἀκόμη πού δὲν τὰ γνωρίζομεν. Αἱ πρῶται προτάσεις ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἐβασίζοντο εἰς τὴν ἠλεκτροθερμικὴν μέθοδον ἡ ὅποια θὰ μᾶς συνέφερε διότι χρειάζεται πολὺ ὀλιγότερον κῶκ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἔχομεν ἠλεκτρικὴν ἐνέργειαν θὰ περάσωμεν μερικὰ χρόνια ἐνῶ τὸ ζήτημα ἐπείγει. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἔγινε δεκτὴ ἡ ἐγκατάστασις ὕψικαμῆνου ἑτησίως παραγωγῆς 120.000 τόννων χυτοσίδηρου με ἀντιστοιχοὺς καμίνους ἀποστάξεως 200.000 τόννων λιθάνθρακος, καμίνους διὰ τὴν παραγωγὴν χάλυβος καὶ με ὅλα τὰ ἐλαστήρια διὰ τὴν περαιτέρω ἐπεξεργασίαν τούτων. Ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτὰς πρόκειται νὰ τὰς πάρωμεν ἀπὸ τὰς πολεμικὰς ἐπανορθώσεις τῆς Γερμανίας. Τὰ πλεονεκτήματα πού θά ἀποκτήσῃ ἡ χώρα μας με τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ὕψικαμῆνου εἶναι παρὰ πολλὰ. Τὸ κωκᾶριον τῶν λιθάνθρακων θὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς πηγὴ ὑδρογόνου διὰ τὴν δέσμευσιν 40.000 τόννων ἀζώτου. Τοῦτο θὰ μετατραπῇ με ἑλληνικὴν γύψον εἰς θεικὴν ἄμμωνίαν καὶ με ἑλληνικὸν ἀρβεστόλιμον εἰς νιτρικὴν ἄσβεστον, ἐνῶ παραλλήλως θὰ παραχθοῦν καὶ μικρότερα ποσὰ ἀζωφοφορικῶν λιπασμάτων. Φαντάζεσθε ποία θὰ γίνῃ ἡ ὄψις τῆς γεωργίας μας ὅταν θὰ διαθέτῃ 40.000 τόννους ἀζώτου ἐντοπίως παραγωγῆς ἐναντι μόνον 5.000 τόννων πού εἰσήγοντο πολεμικῶς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.

Τὰ πειράματα με συστηματικὴν λίπανσιν ἀποδεικνύουν αὐξίνην τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κατὰ 50 ο/ο κατὰ μέσον ὄρον.

Ἡ ὄργανικὴ χημικὴ βιομηχανία θὰ ἀποκτήσῃ 8.000 τόννους πῖσας λιθανθράκων διὰ περαιτέρω παραγωγὴν συνθετικῶν προϊόντων. Δηλαδή ἡ Ἴδρυσις τῆς σιδηρομεταλλουργίας θὰ ἀλλάξῃ τὴν βιομηχανικὴν καὶ τὴν γεωργικὴν ὄψιν ὅλης τῆς Χώρας, εἶναι ἄλλωστε σήμερον γενικῶς ἀνεγνωρισμένος ὅτι με τοὺς ἐπιτυγχανομένους συνδυασμοὺς ὁ σίδηρος κατήχησε τὸ δευτερεῖον προϊόν τῆς σιδηρομεταλλουργίας. Ἐν συνεχείᾳ προβλέπεται ἡ παραγωγή ἀρκετῶν γιλιᾶδων τόννων σιδηροχρῶμιου, σιδηρομαγγανίου, σιδηροπυριτίου καὶ ὄλων τῶν μεταλλοκραμμάτων πού χρησιμοποιοῦνται σήμερον διὰ τὴν παραγωγὴν εὐγενῶν χαλύβων καὶ ὅλα αὐτὰ με ἑλληνικὰ μεταλλεύματα.

Ἡ φύσις ἔχει προικίσῃ τὴν Ἑλλάδα με ἕνα ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους βωξίτας τοῦ κόσμου εἰς πολὺ μεγάλη ποσά. Ἀπὸ τὰς πρῶτας ἠλεκτρομεταλλουργικὰς ἐγκαταστάσεις θὰ εἶναι ἡ παραγωγή ἀλουμινίου με τὰς συναφεῖς ἐγκαταστάσεις κρουολίθου καὶ ἠλεκτροδίων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῆς. Ἡ παραγωγή μερικῶν δεκάδων χιλιᾶδων τόννων θὰ εἶναι μικρά ἐναντι τῶν πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιᾶδων τῆς διεθνούς παραγωγῆς ἀλλὰ θὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ διὰ ἕνα μέταλλον με εὐρύτατον μέλλον ἱκανὸν νὰ ἀντικαταστήσῃ καὶ οἰκοδομικὰ ὕλικὰ καὶ τὴν ξυλείαν πού μᾶς λείπει.

Ἐχομεν τὸν καλλίτερον μαγνησίτην τοῦ κόσμου καὶ ἀφθονώτατα ἀποθέματα χρωμιτῶν καὶ ἔχομεν δυνατότητα παραγωγῆς ἀρίστον πυριμάχων ὕλικῶν, διὰ τοῦτο προβλέπεται ἡ ἐγκατάστασις ἐργοστασίων πρὸς παραγωγὴν 50.000 τόννων πυριμάχων. Διὰ τὴν μεταλλουργίαν τοῦ μαγνησίου προβλέπεται ἐγκατάστασις παραγωγῆς μέχρι 20.000 τόννων. Διὰ τὴν παραγωγὴν ἀνθρακασβεστίου προβλέπεται μία ἐγκατάστασις διὰ 5.000 τόννους.

Εἰς τὰ προγράμματα αὐτὰ δὲν ἔχουν λησμονηθῆ καὶ τὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντα Ἑλληνικὰ μεταλλεύματα ἡ βαρυτίνη, τὸ θείον, ἡ σμύρις καὶ πλῆθος ἄλλων. Ἐνα σοβαρὸν ἐμπόδιον διὰ τὴν έκμετάλλευσιν τούτων εἶναι ἡ ἔλλειψις ἐπαρκῶν ἐρευνητικῶν στοιχείων. Διὰ τοῦτο ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς ἐπιζητεῖται ἡ διενέργεια ἐκτεταμένων ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν διὰ νὰ λείψουν αἱ ἀντιρρήσεις πού προβάλλουν οἱ συντηρητικοὶ καὶ πού δὲν εἶναι πάντοτε ἀδικαιολόγητοι, ὅτι δὲν ἔξρομεν τί ἔχομεν.

Ἡ Ἑλληνικὴ θάλασσα μᾶς προσφέρει ἄφθονο ἀλάτι. Προβλέπεται ἡ παραγωγή 15-30.000 τόννων ἀνθρακικῆς σόδας καὶ 10.000 τόννων ἠλεκτρολυτικῆς καυστικῆς σόδας με ὅλα τὰ χλωριοπαραγῶγα. Με τὴν δημιουργίαν συστηματικώτερων ἀλυκῶν θὰ ἔλθῃ αὐτομάτως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἀλμολοίπων.

Ἰδιαιτέρα προσοχὴ ἔχει δοθῆ εἰς τὴν παραγωγὴν εὐθνοῦ πυκνοῦ θεικοῦ ὀξέος τῆς ἀπαραιτήτου αὐτῆς πρώτης ὕλης δι' ὅλην τὴν χημικὴν βιομηχανίαν καὶ προβλέπεται ἡ δημιουργία νέας βιομηχανίας διὰ 40.000 τόννους πυκνοτάτου θεικοῦ ὀξέος κατὰ τὰς τελευταίας μεθόδους ἀπὸ ἑλληνικοῦ σιδηροπυριτῆς, ἐνῶ αἱ σκαφίαι τούτων θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὴν σιδηρομεταλλουργίαν. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ αὐξήσις τῆς παραγωγῆς φωσφορικῶν λιπασμάτων.

Σὰς ἀνέφερα ἤδη ὅτι δὲν γνωρίζομεν ἂν ἔχομεν πετρέλαια, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἰδρῶσωμεν βιομηχανίαν με εἰσαγωγὴν ἀκατεργάστου πετρελαίου ὅπως κάμουν ἤδη τόσαι ἄλλαι χώραι. Προβλέπεται ἡ Ἴδρυσις τριῶν ἐγκαταστάσεων κατεργαζομένων 450.000 τόννους φυσικοῦ πετρελαίου. Τὸ κέρδος ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν αὐτὴν θὰ εἶναι σημαντικώτατον διὰ τὴν Ἑθνικὴν οἰκονομίαν.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων καὶ αἱ οἰκοδομικὰ ἀνάγκαι τῆς Χώρας θὰ ἀπαιτήσουν πολὺ περισσότερον τοιμέντον ἀπὸ ὅσον παράγεται σήμερον καὶ προβλέπεται ἡ Ἴδρυσις νέων ἐργοστασίων διὰ παραγωγὴν 300.000 τόννων τοιμέντου.

Προτείνεται ἐπίσης ἡ Ἴδρυσις σακχαροβιομηχα-

νίας διά 30.000 τόννους. Τά ὠφελήματα τῆς βιομηχανίας αὐτῆς δὲν εἶναι μόνον ἄμεσα ἀλλὰ καὶ ἔμμεσα διότι ἀπὸ τὴν καλλιέργειαν τῶν τεύτλων ἐν ἀμειψισπορᾷ ἐπέργεται σημαντικωτάτη βελτίωσις τῶν ἔδαφῶν καὶ αὐξήσις τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Παράλληλως προβλέπεται ἐνίσχυσις τῆς βιομηχανίας ἀμυλοσιροπιού. Διὰ τὴν καλλιτέραν ἀξιοποίησιν τῶν ἐυγενῶν γεωργικῶν κτηνοτροφικῶν μας προϊόντων θὰ ἰδρυθοῦν νέαι ἐγκαταστάσεις ψυγείων καὶ κονσερβῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον τῆς ἰδρύσεως τῶν νέων αὐτῶν βιομηχανιῶν ἡ γενικὴ τάσις εἶναι νὰ ἐνισχυθοῦν δι' αὐτῶν ὅσον τὸ δυνατόν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπαρχίαι καὶ ὄχι ἡ δυσαναλόγως μεγάλη πρωτεύουσα. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τοῦτο χρειάζεται ἐνίσχυσις τοῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου καὶ κατάργησις τῶν πολυωνύμων διαπυλιῶν τελῶν. Τοῦτο θὰ εἶναι ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ρεῦμα τῆς ἀστυφιλίας καὶ νὰ ἀποκαταθῇ μία ἰσορροπία μεταξὺ ὑπαίθρου καὶ πόλεων ἡ ὁποία θὰ ἐνισχύσῃ ἀκόμη περισσότερο τὴν γεωργικὴν παραγωγήν.

Αὐτὰ εἶναι Κύριοι συνάδελφοι, μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερα λόγια τὰ βασικὰ σημεῖα τῶν ὅσων περιλαμβάνονται εἰς τὰ προγράμματα τῆς βιομηχανικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἰδρυσις τῶν βασικῶν αὐτῶν βιομηχανιῶν θὰ προκαλέσῃ καὶ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἰδρυσιν ἄλλων μικροτέρων βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν καὶ ἴσως τὸ ἐκ τούτων ἔμμεσον ὄφελος θὰ εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ ἄμεσα ὠφελήματα ποῦ ὑπολογίζομεν σήμερον. Ἴσως θὰ εὐρεθῶμεν πρὸ ἐκπλήξεων ὅτι ἐκεῖνο ποῦ ὑπολογίζομεν σήμερον ὡς μεγάλην παραγωγήν θὰ εἶναι ἐλάχιστον ἔναντι τῶν δημιουργησομένων νέων ἀναγκῶν. Ὅμιλῶ πρὸς εἰδικούς καὶ δὲν χρειάζεται νὰ ἐξάρῳ τὴν σημασίαν τούτου. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀπαιτησόμενα μηχανήματα διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτὰς ὑπάρχοντες βάσιμοι ἐλπίδες ὅτι μέγα μέρος τούτων θὰ μᾶς ἐκχωρηθῇ ἀπὸ τὰς βιομηχανικὰς ἐπινοήσεις ἐκ Γερμανίας.

Ὅταν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἄλλοι πολεμοῦσαν, ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι ποῦ μελετοῦσαν γιὰ ἕνα καλλίτερον μέλλον τῆς Πατρίδος. Σὲ μουσικὰς συγκεντρώσεις ποῦ δὲν ἦσαν πάντοτε ἀκίνητοι, ἐγένετο ἐκθεσις τῶν μελετῶν τοῦ καθ' ἑνός, ἀνταλλαγῆ γνώμων καὶ ἡ ἐργασία προχωροῦσε. Ὅλοι ἔβλεπαν ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις θὰ ἔλθῃ καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα ὅπως ἐξοῦσε πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμον. Ἡ ἐργασία αὐτὴ σιγὰ σιγὰ δυνάμωσε, ἔγινε κοινὴ πίστις καὶ σήμερα ἔρχεται εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρωτογράτας τῆς κινήσεως αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνητος συνάδελφος Ι. Καρᾶς. Ἡ μέχρις αὐτοθυσίας συμβολὴ τοῦ Καρᾶ εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν προσπάθειαν μὲ τὴν πίστιν του εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὰς γνώσεις του καὶ τὴν ἐργατικότητά του ὑπῆρξε πολὺ μεγάλη. Εἶναι μεγάλο ἀτύχημα δι' ἡμᾶς ὅτι τὸν ἐχάσαμε καὶ δι' αὐτὸν ὅτι δὲν ἔζησε νὰ ἰδῇ πραγματοποιούμενα τὰ ὄνειρά του.

Θὰ ἄξιζε τὸν κόπο νὰ σᾶς ἀναφέρῳ τί ἄμεσα ἀποτελέσματα ἀναμένομεν ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω βιομηχανιῶν μόνον χωρὶς τὰ ὑδρεοληκτρικὰ καὶ τὸν λιγνίτην. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν θὰ δαπανηθοῦν εἰς τὴν χώραν 3 δισεκατομμύρια προπολεμικῶν δρχ. κυρίως εἰς ἐργατικά. Διὰ τὴν λειτουργίαν θὰ ἀπασχοληθοῦν ἄμεσως 30.000 ἄτομα, χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ βοηθητικαὶ ἐργασίαι, φορτοεκφορτώσεις, μεταφοραὶ, συγκοινωνιακὰ ἔργα κλπ. Τὸ συναλλαγματικὸν κέρδος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 5,5 δισεκάτ. προπολεμικῶν δραχμῶν δηλ. θὰ ὑπερκαλύψῃ ὅλον τὸ ἔλλειμμα τοῦ προπολεμικοῦ μας ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου καὶ τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα θὰ ἀνέλθῃ κατὰ 5 δισεκατομ. προπολεμικῶν δραχμῶν.

Δὲν χρειάζεται νὰ νομίζῃ παραστατικωτέρα εἰκὼν καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσῳ περισσότερο τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συμβάλωμεν ὅλοι κατὰ τὸ δυνατόν

εἰς τὴν πραγματοποίησιν τούτων. Πρέπει μὲ κάθε τρόπον νὰ στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ὅλων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καὶ ἀντὶ νὰ χάνωμεν τὸν καιρὸν μας εἰς πολιτικολογίας νὰ κυττάζωμεν πῶς θὰ ὀρθοποδήσωμεν τὸν τόπον μας καὶ πῶς θὰ εὐημερήσωμεν ὅλοι μας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, εἰσηγοῦμαι κατ' ἐντολήν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου πρὸς τὴν Συνέλευσιν τὸ ἐπόμενον ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Τὰ Μέλη τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν συνελθόντα εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν 9ην Μαρτίου 1947, μετὰ εὐρείαν συζήτησιν καὶ ἔχοντα ὑπ' ὄψιν τὸ κρατοῦν ἐν τῇ Χώρα χαμηλὸν βιομηχανικὸν ἐπίπεδον, τὸ ἐν πολλοῖς συυφασμένον πρὸς τὸ ταπεινὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ Λαοῦ, τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος πρὸς βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, τὴν ἐκ παραλλήλου ἀνάγκην λυσιτελοῦς ἑναρμονίσεως τῶν πάσης φύσεως σχέσεων καὶ δὴ τῶν οικονομικῶν τῶσων μεταξὺ τῶν συντελεστῶν τῆς παράγῃς τῶν ἀγαθῶν, Κεφαλαίου καὶ Ἐργασίας, ὅσον καὶ τῶν σχέσεων αὐτῶν πρὸς τὸ καταναλωτικὸν κοινὸν καὶ πρὸς τὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Ψ η φ ί ζ ε ι

Παρακαλεῖ τὴν Στὴν Κυβέρνησιν ἐν τῇ γενικώτερα προσπαθείᾳ τῆς δημιουργίας μιᾶς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καλλιτέρας αἰρίας.

- 1) Νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ἐνεργειακοῦ προβλήματος τῆς Χώρας διὰ τῆς ταχύτερας δυνατῆς ἰδρύσεως τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ὡς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιγνίτου τῆς Χώρας.
- 2) Νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ὑφισταμένην βιομηχανίαν καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδρυσιν νέων βασικῶν βιομηχανιῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας.
- 3) Νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδρύσεως Κέντρου Τεχνικῶν καὶ Ἐπισημοτικῶν Ἐρευνῶν ἀπαραίτητον διὰ τὴν συστηματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πόρων τῆς Χώρας.
- 4) Νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ εὐρεία συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν εἰς τὰ διάφορα Κρατικὰ Συμβούλια καὶ Ἐπιτροπὰς τὰς ἀσχολουμένας μὲ τὰ προβλήματα τῆς Ἀνασυγκροτήσεως τῆς Χώρας.
- 5) Νὰ ἐνισχύσῃ διὰ παντὸς τρόπου τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πίστεως ἐν τῇ Χώρα εἰς τὴν καθολικὴν τῆς ἔκτασιν ἐπὶ ἀδιασειστων καὶ ὑγιῶν βάσεων.

Ὁ κ. Ἰωάννης Δημητριάδης, λέγει ὅτι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἄν. Κώνστα μᾶλλον πρὸς διάλεξιν προσομοιάζουν χωρὶς νὰ προτείνεται οὐδεμία συγκεκριμένη πρότασις. Ὁ κ. Πρόεδρος, νομίζει, ὅτι δὲν ἐδικοῦτο κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τι μέλος τοῦ νὰ ἐκθέσῃ, ὅτι, δήποτε, πολὺ περισσότερο ὁ κ. Ἄναστ. Κώνστας ὅστις ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. ἐξεπροσώπευσεν πολλὰκις τὴν Ἐνωσιν. Ὁ κ. Ν. Καρνῆς προτείνει ὅπως τὸ ψήφισμα ἀναφέρει καὶ σχετικῶς μὲ τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὰ Συμβούλια. Ἡ ἀνωτέρω πρότασις γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ κ. Κωνστ. Μακρῆς προτείνει διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν τεραστίων ἀναγκῶν τῆς ἀνθροπομοίσεως, τὴν αὐξήσιν τῶν Χημικῶν.

Ὁ κ. Α. Νικολαΐδης, νομίζει, ὅτι ἡ ἐνθάρρυνσις αὐξήσεως τῶν Χημικῶν θὰ βλάψῃ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι γίνεται προσπάθεια ἀπὸ πολιτεῦτάς νὰ αὐξήθοῦν οἱ εἰσαγόμενοι φοιτηταὶ. Τελικῶς προτείνει τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν Χημικῶν εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς χωρὶς νὰ θιγῆται τὸ θέμα τῆς αὐξήσεως τῶν σπουδαστῶν.

Ὁ κ. Λεων. Ζέρβας, νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ ἐκβιομηχανοποίησις τῶν φοιτητῶν. Ὡς Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος εὐχαριστεῖται νὰ εὐρί-

σκειται πρό πολυπληθούς άκροατηρίου πλὴν ὅμως τὰ μέσα ἐκπαιδεύσεως εἶναι τόσο περιορισμένα ὥστε εἶναι καταστρεπτικὸν διὰ τὴν χώραν νὰ ἐγγράφονται οἱ φοιτητὰ κατὰ χιλιάδας ἐνῶ δύνανται νὰ ἐκπαιδευθοῦν ἀρτίως μόνον κατὰ δεκάδας. Ἰδρύεται, συνεχίζει, Ἰατρικὴ Σχολὴ εἰς Θεσσαλονίκην καθ' ἣν στιγμὴν δὲν ὑπάρχει ἐργαστήριον οὐτε Φυσιολογία, οὐτε Ἀνατομικὴ. Πρέπει, διατυπώνει, νὰ φτιάξουμε πρῶτα ἐργαστήρια καὶ κατόπιν νὰ φροντίσουμε διὰ τὴν αὐξήσιν τῶν φοιτητῶν. Τέλος, ζητεῖ τὸν πλουτισμὸν μέσων ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ Πολυτεχνεῖῳ. Χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τοὺς λόγους τοῦ κ. Καθηγητοῦ. Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. Α. Ζέρβαν καὶ προσθέτει ὅτι εἰς τὴν Γερμανίαν, πρὸ ἐπολεμικῶς, μὲ ὅλην τὴν τεραστίαν βιομηχανικὴν τῆς ἀνάπτυξιν ὑπῆρχον 11.000 χημικῶν. Εἰς ἡμᾶς μόνον 700—800 ἀσχολοῦνται εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐνῶ πολλοὶ ἄλλοι μένουσι μὴ ἀσχολούμενοι εἰς τὸ καθαρῶς χημικὸν ἔργον.

Ὁ κ. Γεώρ. Ἀγανωστόπουλος, πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, συνοψίζων τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις ζητεῖ ὅπως διατυπωθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καρνῆ προταθέντα.

Τέλος ἐγκρίνεται τὸ ὡς ἀνωτέρω ψήφισμα.

Ὁ κ. Ἄγγελος Δημητρίου καὶ διατυπώσῃ ψήφισμα τὸ ὁποῖον θὰ ὀμιλῇ περὶ τῶν Ἐθνικῶν Δικαιῶν. Ἡ πρότασις γίνεται δεκτὴ μετὰ χειροκροτημάτων. Ὁ κ. Ν. Καρνῆς προτείνει ὅπως τονισθῇ ἰδιαιτέρως τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου. Ὁ κ. Πρόεδρος, λέγει, ὅτι ἐν τῇ ὕσῃ ὄλων τῶν Ἐθνικῶν πόθων περιλαμβάνεται καὶ ὁ ζήτημα τῆς Κύπρου. Χειροκροτήματα. Ὁ κ. Ἄγγελος Δημητρίου, Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ε. Ε. Χ. ἀναγινώσκει τὸ ψήφισμα ἔχον οὕτως:

Τὰ μέλη τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Χημικῶν, συνελθὺς τὰ σήμερον 9ην Μαρτίου 1947 εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν

Ψ Η Φ Ι Ζ Ο Υ Σ Ι Ν :

Ὅπως διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν ἀρχῶν τῆς πραγματικῆς δικαιοσύνης καὶ διαρκούς εἰρήνης, ζητήσωσι τὰρ ἡμῶν, ὡς ἔμπρακτον ἀναγνώρισμα τοῦ ὑπερρύπαντος τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ὀλοκαυτώματος τῆς Ἑλλάδος, τὴν δικαίωσιν τοῦ ἀγῶνος καὶ τῶν ἡσυχῶν τῆς, διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀπαρῶν γράπτων Ἑλλήνων Δικαιῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως

Τὸ ψήφισμα γίνεται δεκτὸν μὲ ζωηρὰ χειροκροτήματα.

Ὁ κ. Πρόεδρος, λέγει, ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς τὸ 8ον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

Ὁ κ. Ἄγγελος Δημητρίου προτείνει ὡς ἡμέραν ἀρχαιρειῶν τὴν 27ην Ἀπριλίου ἔ. ἔ. τοῦτο γίνεται δεκτὸν διὰ βοῆς.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Δημητρίου προτείνει ὡς ἔφορευτικὴν ἐπιτροπὴν ἀρχαιρειῶν τοὺς κ. κ. Δημήτριον Καρατζιάν, Ἀνδρέαν Λεμπέση, Γεώργιον Ζέππον καὶ Τίτον Μονάσσαν, ὡς ἀναπληρωματικούς δὲ τοὺς κ. κ. Ἀνδρέαν Ταγγαλάκη καὶ Αὐγουστίνον Πλάτωνα. Οἱ ἀνωτέρω προταθέντες γίνονται δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως. Ὁ κ. Λεων. Ζέρβας, παρακαλεῖ ὅπως, ἐπείγόμενος νὰ ἀναχωρήσῃ, προταθεῖ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς Λογοδοσίας τοῦ περιοδικοῦ Χημικὰ Χρονικά. Ὁ κ. Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὴν Συνέλευσιν ἥτις καὶ ἀποδέχεται τοῦ λόγου διδομένου εἰς τὸν κ. Γεώργιον Κούμουλον ὅστις λέγει ὅτι πρέπει νὰ συγχαρῶμεν τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Περιοδικοῦ. Δὲν συμφωνεῖ ὅμως ὅτι ἔλαβεν ἢ ἐπιστημονικὴ ζωὴ εἰς τὴν χώραν μας, προσθέτει δὲ ὅτι ὁ καθὼς προτιμᾷ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐργασίας του εἰς ξένα περιοδικὰ. Προτείνει τὴν ἐξέυρεσιν μεγάλης κορεῆς ἢ τὸ Περιοδικὸν νὰ συμπληθῇ μὲ ἐκδοτικὸν ἴκον καὶ νὰ γίνῃ μηνιαῖον πολυσέλιδον.

Ὁ κ. Πρόεδρος, λέγει, ὅτι τὸ *Chimie Industrie* τὸ ποῖον ἦτο 100σέλιδον περιορίσθη σήμερον εἰς 35

σελίδας. Βλέπομεν, λοιπόν, ὅτι αἱ δυσχέρειαι ἐκδόσεως εἶναι γενικώτεραι.

Ὁ κ. Π. Βαϊνδirlῆς ὑποβάλλει πρότασιν ἀποστολῆς τοῦ Περιοδικοῦ ταχυδρομικῶς εἰς τὰ Μέλη καὶ τὴν πρόσληψιν εἰσπράκτορος διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν συνδρομῶν ἵνα μὴ ἐξαναγκάσθαι τὰ μέλη ὅπως προσέρχονται εἰς τὴν Ἐνωσιν.

Ὁ κ. Εὐάγ. Σκυλακάκης προτείνει τὴν εἰς τὸ Περιοδικὸν δημοσίευσιν πλήρους καταλόγου τῶν ὑπαρχόντων ἐν τῇ Γεν. Χημικῇ Βιβλιοθήκῃ βιβλίων.

Ὁ κ. Ν. Καρνῆς χαρακτηρίζει ὡς ἐνδιαφέροντα τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κούμουλου λεχθέντα. Προτείνει τὴν δημοσίευσιν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν Χημικῶν Χρονικῶν θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν ἐκβιομηχανοποίησιν τῆς χώρας. Διατυπώνει τὸ παράπονον διότι αἱ μελέται τοῦ κ. Ἀν. Κώνστας δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ Χημικὰ Χρονικά. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Π. Βαϊνδirlῆς συμφωνεῖ. Τέλος ζητεῖ ἐκ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου μεγαλυτέραν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τῶν διαφημίσεων τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει προσοδοφόρον. Ὁ κ. Μακρῆς, λέγει, ὅτι τὸ περιοδικὸν οὐδένα ἱκανοποιεῖ, ζητᾷ δὲ τὴν συγκρότησιν ἐπιτροπῆς ἥτις καὶ θὰ ἐξετάσῃ τὰ τῆς καλλιτερεύσεως τοῦ περιοδικοῦ.

Ὁ κ. Λεων. Ζέρβας, Διευθυντῆς Συντάξεως τοῦ Περιοδικοῦ, λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνεργασίαν τοῦ κ. Κώνστας, ἀπαντᾷ ὅτι πάντοτε ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἄρθρα του, ἀλλὰ καὶ πάντα ἐκινηνοῦσαν τὸν κ. Κώνσταντα διὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἄλλων. Τὸ περιοδικόν, συνεχίζει, εἶναι ἐπιστημονικόν, ἐπαγγελματικόν, διαφημιστικόν κ.λ.π. πράγμα ποῦ ἐπιτυγχάνεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν διὰ πολλῶν περιοδικῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεγαλυτέραν ἔκτασιν τοῦ περιοδικοῦ αὕτη δὲν εἶναι ἐφαρμοσίμος διὰ λόγους ἐπιστημονικούς, ἀφοῦ καὶ αὕτῃ ἡ αὐξήσις τῆς τιμῆς δὲν ἐγένετο δεκτὴ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἶναι ἀκατόρθωτος καὶ ἡ μηνιαία ἔκδοσις. Διὰ τὴν συγκρότησιν νέας ἐπιτροπῆς, νομίζω, ὅτι θὰ δοθῇ εἰς τὰ μέλη ἐντός ὀλίγου χρόνου ἢ εὐκαιρία αὕτη, λόγω τῶν προσεχῶν ἀρχαιρειῶν, νὰ ἐκλέξουμε τοὺς καταλληλοτέρους. Ἐν συνεχείᾳ, ὀμιλεῖ περὶ τῶν τεραστίων καταστροφῶν ἃς ὑπέστησαν τὰ ἐργαστήρια τοῦ Πανεπιστημίου ἀνερχομένων τῶν ζημιῶν εἰς 100—200 χιλ. λίρας. Διὰ τὴν δημοσίευσιν ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν εἰς ξένα περιοδικὰ λέγει ὅτι λόγω τοῦ ἐδικιωτάτου περιεχομένου αὐτῶν ἀποστέλλονται πρὸς δημοσίευσιν εἰς ξένα περιοδικὰ. Τέλος διατυπώνει ὅτι ἡ ἀνασυγκρότησις δὲν θὰ ἐπιτελεσθῇ μὲ ἐπιτροπὰς ἀλλὰ μόνον μὲ πολιτικὴν εὐστάθειαν καὶ οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν.

Ὁ κ. Ἀλέξ. Παπαδημητρίου, ταμίης τῆς Ἐνώσεως λέγει ὅτι θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὴν διέλευσιν ἐκ τῆς Ἐνώσεως, τῶν μελῶν τῆς, τοῦλάχιστον τετρᾶκις τοῦ ἔτους καὶ μάλιστα, τώρα, ὅταν ἡ Ἐνωσις ἀδυνατεῖ νὰ μισθοδοτῇ ὑπάλληλον. Εἰς τὸ παρελθόν, λέγει, εἶχε προσληθῆ ἡ Δίς Μπάκουλα ἥτις καὶ εἰργάσθη μὲ καλὴν ἀπόδοσιν ἀλλ' ἥτις, δυστυχῶς, ἀπεχώρησεν προσληθθεῖσα εἰς Γ.Χ.Κ. Μετὰ ταῦτα προσελήθη ἄλλος ὑπάλληλος ὅστις ἐθεωρήθη ἀκατάλληλος. Πάντως ἡ πρόσληψις νέου ὑπαλλήλου προβλέπεται καὶ βελτιουμένων τῶν οἰκονομικῶν μέσων θὰ πραγματοποιηθῇ.

Ὁ ὑπάλληλος τῆς Ἐνώσεως κ. Μ. Σκουλάτος διαμαρτύρεται διὰ τὸν γλύσυχρον μισθόν τόν, ὅστις, ὡς λέγει, ἀνέρχεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 120.000 δρχ. μηνιαίως. Προτείνει ἐξ ἄλλου καὶ τὴν πρόσληψιν ὑπαλλήλου πρὸς μετριάσιν τοῦ φόρτου τῆς ἐργασίας του.

Ὁ κ. Π. Βαϊνδirlῆς, νομίζει ὅτι τὸ περιοδικὸν δύναται νὰ ἀποστῆληται οἴκοι καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τῶν διαφημίσεων ἀναφέρων ὡς παράδειγμα τὰ Ὑφαντουργικὰ Χρονικά τῶν ὁποίων 8 σελ. διαφημίσεων ἐκάλυψαν τὸ ἥμισυ τῶν ἐξόδων τοῦ περιοδικοῦ.

Ὁ κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι τὸ θέμα τοῦτο θεωρεῖται ἐξαντληθὲν καὶ εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ο κ. Μιχ. Γεωργαλάκης χαρακτηρίζει την Λογοδοσίαν του Δ.Σ. ως έντυπωσικὴν καὶ προσθέτει ὅτι δὲν ἦκουσε τίποτε τὸ συγκεκριμένον. Δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν περιορισμὸν τῶν φοιτητῶν χημείας διὰ τὸν φόβον δημιουργίας προλεταριάτου ἐπιστημονικοῦ καὶ προτείνει ὅπως αἰτηθῆ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Πανεπιστημίου.

Ὅμιλεῖ ἐν συνεχείᾳ περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἀνασυγκροτήσεως πρᾶγμα πού καὶ ἄλλοτε εἰσηγήθη λαβὼν τότε τὴν ἀπάντησιν ὅτι ἦτο εἰς τὸ πρόγραμμα. Θεωρεῖ ὡς ἄλλον τοῦ ταμίου τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ παρακαλεῖ ὅπως διευκρινισθῆ τὸ ποσὸν τῶν 5.000.000 διὰ μισθούς.

Ο κ. Ταμίας δίδει ἐξηγήσεις ἀναλυσὴν τὸ ὡς ἄνω ποσὸν καὶ ἀναφέρει τὴν συνεπείᾳ τῆς παραγωγῆς τοῦ κ. Μιχ. Σκουλάτου, κατόπιν πολυετοῦς ὑπηρεσίας αὐξήσιν τῆς μισθοδοσίας του. Κατόπιν τῆς ὡς ἄνω μισθοδοτικῆς ἀναλύσεως συγχαίρει τὸ Δ.Σ. διὰ τὴν τακτοποιήσιν τοῦ κ. Σκουλάτου προσθέτων ὅμως ὅτι εἶναι κακὸς ἐργοδότης ἡ ἔνωσις δίδουσα 5.000.000 εἰς δύο ὑπαλλήλους. Ὁ κ. Ταμίας ἀπαντᾷ ὅτι κατὰ τὸν χρόνον αὐτὸν τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατεθῆ μόνον διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κ. Σκουλάτου. Ὁ Μιχ. Γεωργαλάκης, συνεχίζων, λέγει ὅτι ἐδοκίμασε πικρίαν διὰ τὸ ποσὸν τῶν 150.000 δραμῶν ὅπερ διατίθεται δι' ἀναξιοπαθούντας συναδέλφους. Ἄλλ' ἰκανοποιεῖ, συνεχίζει, τὸ γεγονός ὅτι προβλέπεται αὐξήσις τοῦ ποσοῦ ἀπὸ δωρεᾶς. Ὁ κ. Ἀναστ. Δεληγιάννης, ὁμιλῶν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δημητρίου ἐκτεθέντων διὰ τὰ πεπραγμένα, λέγει, ὅτι οὐδαμοῦ εἶδεν νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν χημικῶν. Συγκρίνων τὰς προπολεμικὰς ἀμοιβὰς μὲ τὰς σήμερον χορηγουμένας ἀναφέρει ὅτι σήμερον ὁ ἐργάτης λαμβάνει τὸ 200] πλάσιον τῶν προπολεμικῶν τοῦ ἀμοιβῶν χωρὶς νὰ συμβαίη τοῦτο καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Χημικοῦ ὅστις θὰ ἔπρεπε νὰ λαμβάνη 1.200.000 μηνιαίως καὶ διερωτᾷται πῶς οἱ ἔργοδοταὶ δύνανται νὰ ἀμοιβοῦν τοὺς ἐργάτας μὲ τὸ ὡς ἄνω ποσόν, καὶ ἀδυνατοῦν νὰ ἀμοιβοῦν τοὺς 1 ἢ 2 Χημικοὺς τῶν. Τοῦτο ἴσως ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ ἐργάται ἐπεβλήθησαν διὰ τῶν Συνδικαλιστικῶν τῶν Ὀργανώσεων. Ἡ δικαιολογία ὅτι ἀπαγομέα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καταπίπτει διότι καὶ προπολεμικῶς ἡ μισθοδοσία τῶν Χημικῶν ἦτο διπλάσια τῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀναφέρει τὸ παράδειγμα ὅτι ὁ εἰσηγητὴς (βαθμὸς πρωτοδιοριζομένου ἐπιστήμονος εἰς δημοσίαν θέσιν) ἐλάμβανε 3000 δραχ. μηνιαίως, ὁ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ δὲ πρωτοδιοριζόμενος μὲ τὸν μισθὸν 6.000 δραχ. μηνιαίως. Ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω ἐρωτᾷ τὸ Δ.Σ. τί ἐπράξε. Ἰσως μοῦ ἀντιτάξουν, συνεχίζει, ὅτι ἐπετεύχθη τὸ τεχνικὸν ἐπίδομα. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδεμίαν βελτίωσιν ἔφερε διότι ὁ βασικὸς μισθὸς εἶναι 180.000 δραχ. σὺν 23.000 τεχνικὸν ἐπίδομα γίνεται 203.000. Ἄλλ' ἡμεῖς πέρνομεν 300.000, συνεπῶς οὐδεμίαν βελτίωσιν ἐπέφερον τὸ Τεχνικὸν ἐπίδομα. Τέλος ὁμιλεῖ περὶ συλλογικῶν συμβάσεων καὶ ἐλευθερίας διατησίας διὰ τὸ μέλλον Διοικ. Συμβούλιον.

Ο κ. Ἀγγ. Δημητρίου, λαμβάνων τὸν λόγον ἀναφέρει ὅτι, ὡς νομίζει, θὰ ἐπιταχυνθῆ τὸ ἔργον τῆς Συνελεύσεως ἐὰν τὴν στιγμήν αὐτὴν ἀπαντήσῃ εἰς ἐκείνους οἵτινες ὄμιλησαν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν κ. Δημητρίου ὅστις λέγει τὰ ἑξῆς :

Κύριε Συνάδελφε, ὁ κ. Μιχ. Γεωργαλάκης εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ. εἶρε αὐτὴν οὐδὲν συγκεκριμένον περιέχουσαν, ἐθεώρησε δὲ ταύτην ὡς λογοτεχνικὴν καὶ μόνον περιεχομένου ἔργον.

Λυπούμαι, ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω πρὸς τὸν ἐκλεκτὸν συνάδελφον ὅτι ἠδίκησεν ἑαυτὸν διὰ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἐκφρασεῖσις γνώμης καὶ τοῦτο διότι ἐὰν δὲν ἔσπευδε, θὰ ἠδύνατο νὰ διαπιστώσῃ ἐν συνεχείᾳ ὅτι μόνον ὡς λογοτεχνικοῦ περιεχομένου ἔργον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῆ ἡ λογοδοσία τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. Δὲν θὰ ἀναφερθῶ εἰς

πολλὰ σημεῖα διὰ νὰ μὴ σᾶς κουράσω, ἐπικειμένως, ἀλλῶστε, λεπτομερειακῆς συζητήσεως, ἀλλὰ θὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ διαλαμβανομένων σχετικῶς μὲ τὴν ἀνάγκην περιστολῆς τῆς ἀθρόας δημιουργίας Χημικῶν.

Σχετικῶς μὲ τὴν Συμβολὴν τῆς Ἐνώσεως εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς χώρας νομίζει ὅτι ἀρκούντως ἐκτενῶς διαλαμβάνεται σχετικῶς ἐν τῇ ἀναγνωσθείσῃ λογοδοσίᾳ. Τὸ Δ.Σ. ἔπραξε πᾶν τὸ καθ' ἑαυτὸ, ὥστε νὰ δικαιουται νὰ νομίζῃ ὅτι δὲν βαρύνουν αὐτὸ εὐθῆναι. Ἐὰν δὲν ἐθεώρων ὡς ἐπιβεβλημένην τὴν βραχυλογίαν, θὰ ἦτο δυνατόν ἀνατρέχω εἰς τὸ πρόσφατον σχετικῶς παρελθόν νὰ ἀναφερθῶ εἰς γεγονότα τὰ ὁποῖα μόνον εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἐναντίου τῆς αἰτιάσεως τοῦ κ. συναδέλφου θὰ ἔφερον.

Σχετικῶς μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Συναδέλφου κ. Ἀναστ. Δεληγιάννη διατυπωθείσας ἀπόψεις θεωρῶ ὑποχρεωσιν νὰ γνωρίσω ἐκ μέρους τοῦ Δ.Σ. ὅτι μόνον δι' ἀμέλειαν προσπαθειῶν περὶ τὴν ρύθμισιν τῆς μισθοδοσίας τῶν χημικῶν δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῆ τὸ ἀπερχόμενον Διοικ. Συμβούλιον.

Ο κ. Συνάδελφος φαίνεται ὅτι φαντάζεται τὸ Δ.Σ. τῆς Ἐνώσεως ὡς ἀσκοῦν τὰς ἀρμοδιότητας τῆς Διοικήσεως, δυστυχῶς ὅμως δὲν ἔχει οὕτω. Τὸ Δ.Σ. θεωρεῖ ὅτι ἐν προκειμένῳ ἐπέτελεσε πλήρως τὸ καθήκον. τὴν ἀπόδειξιν δὲ αὐτοῦ, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι, ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν σχετικῶν ζητημάτων θὰ διαπιστώσωμεν ὅλοι. Νομίζω ὅτι δὲν δικαιούμαι νὰ ἀπασχολήσω τὴν Συνέλευσιν περισσότερον καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἀναφέρομαι καὶ εἰς ἄλλα δευτερευούσης σημασίας ζητήματα.

Ο κ. Ἀναστ. Κώνστας, ἀπαντῶν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναστ. Δεληγιάννη λεχθέντα ἀναφέρει ὅτι, ὅτι ἐπετεύχθη ὑπὸ τῶν ἐργατῶν, ἐπετεύχθη διὰ τοῦ ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος καὶ ἐρωτᾷ, θέλουν οἱ χημικοὶ νὰ κατέλθουν εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα ; Ὁ κ. Δημητριάδης, παρεμβαίνων : Μποροῦν ἀλλὰ δὲν εἶναι ἠθικόν. Ὁ κ. Κώνστας, συνεχίζων, ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν Χημικῶν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἀνασυγκροτήσεως λεχθέντα ἀναφέρει ὅτι εἰς μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐπιτροπὰς τὴν τοῦ Τεχν. Ἐπιμελητηρίου λειτουργοῦσαν ἀπὸ τοῦ 1942 ἡ Ἐνωσις Ἑλλ. Χημικῶν ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν ἴδιον καὶ τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Ἐνώσεως.

Ο κ. Ἀναστ. Δεληγιάννης λέγει ὅτι δὲν ζητεῖ καὶ ἐκεῖνους τὴν ἀπεργίαν ἀλλὰ ἐρωτᾷ πῶς τότε, εἰς ποῖον καὶ μὲ ποῖα ἐπιχειρήματα ἡ ἔνωσις ἐζήτησε τὴν βελτίωσιν τῆς μισθοδοσίας τῶν Χημικῶν, καταλήγων δὲ ἀναφέρει διὰ οὐδόπως ἔμεινεν ἰκανοποιημένος ἀπὸ τὰς δοθείσας ἀπαντήσεις. Ὁ κ. Ἀναστ. Κώνστας λέγει ὅτι τὰ ἐπιχειρήματά μας εἶναι ὅσα καὶ σείς ἐπικαλέσθητε ἀναφέρων συγχρόνως ὅτι εἰς τινὰς τῶν ἐπιχειρήσεων δίδεται βελτιωμένος μισθός.

Ο κ. Γεωρ. Ἀθανασόπουλος λέγει ὅτι τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἴσως νὰ μὴ ἐπέτυχεν πάντως ὅμως δὲν ὀλιγόρησεν. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐργασίας ἔχει περιέργον κατεβυθισιν διότι ἐνῶ ἔχει χαράξει μίαν πολιτικὴν διὰ τοὺς ἐργάτας δὲν ἀκολουθεῖ τὴν αὐτὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

Ο κ. Ἀγγελος Δημητρίου ἀναγινώσκει ἔγγραφον τῆς 19ης Ἰανουαρίου 1946 σχετικὸν μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς ἐνώσεως ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας.

Ο κ. Γεωρ. Ἀναγνωστόπουλος, πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως, λέγει ὅτι μένομεν ὅλοι συμφωνοί πῶς τὸ Δ.Σ. δὲν ἠδράνησεν καθόλου δεδομένου δὲ ὅτι συμβεῖ ἡ λύσις τοῦ ὅλου δημοσιουπαλληλικοῦ ζητήματος, αὐτομάτως θὰ ρυθμισθῆ καὶ τὸ τῆς μισθοδοσίας τῶν Χημικῶν. Ὁ κ. Ν. Νάνος εἰσηγεῖται τὸν καθορισμὸν συντελεστοῦ ἀναπροσαρμογῆς τῶν κεφαλαίων διὰ νὰ γίνῃ ἀναλόγως ἡ πρόσληψις τῶν Χημικῶν συγχρόνως ζητεῖ ὅπως ὑποβάλλεται κατ' ἔτος ὀνομαστικὴ κατὰστασις τῶν Χημικῶν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὰς βιομηχανίας ἵνα οὕτω καταστῆ εὐχε

ρής ή εξακριβώσις του ποιοι Χημικοί κατέχουν περισσότεράς της μιάς θέσεως.

Ο κ. Άναστ. Κώνστας αναφέρει ότι η αναπροσαρμογή των κεφαλαίων έχει ήδη γίνη από διμήνου ὅσον ἀφορὰ τὸν ἔλεγχον τῆς πολυθεσίας οὗτος μόνον διὰ καταγγελιῶν συνήθως γίνεται. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐτακτοποιήθησαν ἀρκετοὶ συνάδελφοι, ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλοι μὴ συμμορφωθέντες, ὀφειλομένου τούτου, ἴσως, εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ μισθοῦ τῆς μιάς θέσεως.

Ο κ. Πρόεδρος, νομίζει ὅτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθν. Οἰκονομίας ὑπάρχουν κατατεθημένα τὰ κεφάλαια τῶν ἑταιρειῶν.

Ο κ. Ν. Νάνος προτείνει ὅπως τῶν ἀνέργων χημικῶν ἡ τακτοποίησις γίνεται μέσῳ τοῦ Ὑπουργείου Ἑργασίας.

Ο κ. Καραπαναγιώτης λέγει ὅτι τὸ Γραφεῖον εὑρέσεως ἐργασίας τοῦ ὑπουργείου ἔχει γνῶσιν τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν κεφαλαίων ἀναφέρει δὲ ὅτι εἰς τὴν Ἑνωσίαν πρέπει νὰ ὑπάρχη κατάλογος τῶν ἀνέργων. Ο κ. Άναστ. Κώνστας ἀπαντῶν ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἑνωσις δὲν εἶναι Γραφεῖον εὑρέσεως ἐργασίας, γνωρίζει δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι οἱ ἐγγεγραμμένοι ὡς ἀνεργοὶ χημικοὶ ἐν τῇ Ἑνώσει εἶναι δύο.

Ο κ. Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως νομίζει ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ πρέπει μόνον τῶν νὰ ἀπευθύνονται εἰς τὴν Ἑνωσίαν.

Ο κ. Γ. Κούμουλος ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ νέον Δ. Σ. προβῆ εἰς τὴν συγκρότησιν Πανελληνίου Χημικοῦ Συνεδρίου ἐν Θεσσαλονίκῃ

Ο κ. Ί. Δημητριάδης λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῆ ὁ κ. Κανδήλης διὰ τὸ δαπανηθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἄλλο Πανελλήνιον Συνέδριον.

Ο κ. Πρόεδρος λέγει ὅτι τοῦ ζητήματος θὰ ἐπιληφθῆ τὸ νέον Δ. Σ.

Ο κ. Κ. Γρανοφίδης ὁμιλεῖ ἐκ μέρους τῶν Χημικῶν - Μικροβιολόγων καὶ καταθέτει σχετικὸν ψήφισμα.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων Χημικῶν, ἡ συνελευθούσα τὴν 9ην Μαρτίου 1947 ἐν τῇ μεγάλῃ αἴθρῃ τοῦ Ἑθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἀκούσασα.

1. Ὅσα ἀνέφερον ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς κατὰ τὴν ἀνάγκωσιν τῶν πεπραγμένων τοῦ Δ. Σ. τῆς Ε.Ε.Χ. σχετικῶς μὲ τὰς ἀπὸ κοινου γεινομένας ἐνεργείας τοῦ Δ. Σ. τῆς Ε. Ε. Χ. καὶ τῆς Ἑνώσεως Βιοχημικῶν Μικροβιολόγων ἔναντι τοῦ ἐπαιλουμένου κινδύνου τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκτελέσεως βιομηχανικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων εἰς τοὺς χημικοὺς καὶ

2. Τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Βιοχημικῶν Μικροβιολόγων, ἐκθέσαντος λεπτομερῶς τὸν δημιουργούμενον κίνδυνον διὰ τῆς τυχόν κυρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀποσταλέντος εἰς τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐξουσιοδοτήσεως νομοσχεδίου «Περὶ

τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α. Ν. 1563)39 «Περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἱατρικοῦ λειτουργήματος μετὰ τὴν ἀκατργησιν τοῦ Ν. Δ. 698)41», ὡς καὶ τὴν ἐπιχειρουμένην παραγωγὴν εἰς πησῆμου κοινῆς παλαιότερας ἀποφάσεως τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ τῶν ἐπισήμων ὀργανώσεων τῶν χημικῶν, ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν ἐπὶ τοῦ σπουδαιότητος τούτου ζητημάτων.

Δ Ι Α Π Ι Σ Τ Ω Ν Ε Ι

1. Ὅτι ἡ ἐπιδιωκομένη κύρωσις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ προκησθέντος νομοσχεδίου εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ ἐπιστημονικὸν πνεῦμα, τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐπαγγέλματός των εἰς συναδέλφους ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλεόν ἀφοσιωμένους ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ κοινου διὰ τῆς εἰδικότητός των.

2. Ὅτι διὰ τῆς προβλεπομένης νομοθετήσεως τὸ ἔπι 20ετίας ἀνακινήθην ζήτημα, τοῦ περιορισμοῦ διηλαδῆ τῆς εἰδικότητος τοῦ ἐργαστηριακοῦ διαγνωστικοῦ, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἱσχύοντα καὶ τὰ παραδειγματά εἰς ὄλον τὸν λοιπὸν κόσμον, εἰς μόνον τοὺς ἱατροὺς, ὅχι μόνον δὲν πρόκειται νὰ λυθῆ ἐπιτυχῶς ἀλλὰ θέλει δημιουργηθῆ διαταραχὴ τῶν ἀρμονικῶν σχέσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιστημονικῶν ὀργανώσεων, χωρὶς ἀντιστοιχίας νὰ προκύψῃ οὐδὲν ἀγαθὸν ἐπ' ὀφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου διὰ τῆς μονομεροῦς ταύτης λύσεως,

Ψ Η Φ Ι Ζ Ε Ι

1. Ὅπως ἀναθέσῃ εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς παρούσης Γεν. Συνελεύσεως ἵνα προβῆ εἰς ὄλας τὰς ἀπαιτούμενας ἐνεργείας παρὰ ταῖς ἀρμοδίαις ἀρχαῖς διὰ τὴν μὴ πραγματοποιήσιν τῆς ἐπιδιωκομένης λύσεως.

2. Ὅπως ἐπιδιωχθῆ ὀριστικὴ τακτοποίησις τοῦ κατὰ καιροὺς ἀναφαινομένου σοβαρωτάτου τούτου ζητήματος βάσει τοῦ κοινου πρακτικοῦ, τοῦ γενομένου ὁμοφώνως ἀποδεκτοῦ κατ' Ἀύγουστον τοῦ 1936 παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης διὰ τοῦ ὑπαριθ. 62322)6-7-36 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργ. Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ καθηγ. Ἄθ. Τσακαλώτου καὶ τῆς ὁποίας μετέσχευ ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργ. Ὑγιεινῆς ὁ ἀείμνηστος Κυριαζίδης, ἐφ' ὅσον ἀκριβῶς σκοπὸς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὤπῃρξεν ἡ ρύθμισις τῶν ὀρίων ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος χημικῶν, ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν.

3. Ὅπως ἀποφευχθῆ τυχόν λυσις δυναμένη νὰ θεωρηθῆ ὡς στρεφόμενη καθ' ὀλοκλήρου τάξεως ἐπιστημόνων, ὡς ἀποσκοπούσα νὰ στερῆσῃ αὐτοὺς τῶν δικαιωμάτων των καὶ ἥτις πράξις, ὡς ἐκ τούτου οὐδὸλως θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εὐρῆ δικαιῶσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαρτίου 1947

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γεν. Συνελεύσεως

Νόμοι - Ἐγκύκλιοι - Διατάγματα

Ἄριθ. Πρωτ. 13905

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 5]1946

Δουνομικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους, Ἐμπορικὰ καὶ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια.

Π ε ρ ἱ λ η ψ ἱ ς

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 142)43 ἀποφάσεως περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ σακχαρίνης τοῦ Κράτους ἦν δέον νὰ περιέχῃσι τὰ διὰ σακχαρίνης παρασκευαζόμενα ἀεριούχα ποτά».

Πρὸς τοὺς κ. κ. Γενικοὺς Διοικητὰς, Νομάρχας, Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Διοχοδικεῖων, Παρῆτα καὶ

Κοινοποιουμένη καὶ πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐφοδιασμοῦ καὶ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς).

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ κοινοποιήσωμεν ἡμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθμ. 74]1946 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ὑπ' ἀριθμ. 142)43 ἀποφάσεως, περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ σακχαρίνης τοῦ Κράτους ἦν δέον νὰ περιέχῃσι τὰ διὰ σακχαρίνης παρασκευαζόμενα